

SHP BEŞİKTAŞ İLÇE KONGRE SÜRECİ ÜZERİNE

1992-1993

Mahallelerde Kongre ve Önseçim Delege seçimleri süreci başladı ve örgütte hareket de başladı.

İlçelere gelip gitmeyenler, gelip gitmeye başladılar. Hiçbir şey yapmasalar da, görüntü alanına girmiş oluyorlardı.

Aslında partinin gerçeklerini görme açısından bu süreç önemli bir zaman aralığı idi.

Selamlar daha güçlü verilmeye, muhabbetler daha derin yapılmaya başlandı.

Güncel konular daha ateşli tartışılır, gelecekle ilgili daha iddialı öngörüler yapılır oldu.

Ama keşke “kafalardaki niyetler söylenen sözler gibi samimi” olsa...

* * *

Sosyal demokrat partilerde kongre süreçleri neden önemlidir? Ya da neden önemli olmalıdır?

Sosyal demokrat ideoloji “mükerrer” mantığı benimsemiş bir ideoloji değil... Değişimin ideolojisi... Olmadıysa da böyle olmak zorunda...

Koşullar değişiyor, olanaklar değişiyor, beklentiler değişiyor, ve bunların gerçekleşmesinde etkili de olunuyorsa, tüm bunların sonucu değişmeden kalmak söz konusu olamaz.

Değişmek gerekiyorsa, bu durumda parti, yaşamını, yapısını, ilkelerini, siyaset araçlarını zaman zaman gözden geçirmek, yanlışlarını düzeltmek, eksiklerini gidermek, yeni öğeleri ilkeleştirmek ve kendisini günün ötesine taşırmak zorundadır.

İşte kongre süreçlerinin önemi ve anlamı burada yatar.

Ve bu yanılla sosyal demokrat partilerin kongreleri, ilkesel ve yapısal yanları ön planda olan tartışma, değerlendirme, üretme dönemleridir. Parti yaşamının yoğunlaştığı günlerdir. Böyle bir süreç olmalıdır.

Yoksa sosyal demokrat partilerin kongreleri seçim telaşıyla başlayan ve seçilememiş olmanın küskünlüğüyle sonuçlanan süreçler olursa, partinin sosyal demokratlık savlarını gözden geçirmesi gerekir.

Evet, bu kadar kesin...

Çünkü sosyal demokrat partiler, demokrasiyi, hem de sosyal demokrasiyi sandığa indirgeme sıığına düşemezler... Düşmemelidirler...

* * *

SHP, yılların yığıştığı sorunlar arasında, kritik bir koalisyon ortaklığı döneminde kongre sürecini başlattı.

Ülkede iç huzur, iç güvenlik sorunlarının birinci sıralarda yer aldığı; bir cumhurbaşkanının ölümüyle allak bullak olan siyasal dengelerin henüz oturmadığı; uluslararası ilişkilerin nerede denge noktasını yakalayacağını kestiremediği; ülke koşullarında sosyal demokratların parçalanmışlığının sürdüğü, ama bunun giderilmesi umutlarının güçlenmediği koşullarda kongre takvimi işliyor.

Böylesi bir atmosferde ne düşünülür? SHP örgütleri bunları konuşsun, tartışsın, sorunları tanımlasın, bazılarının çözümlerine ilişkin en azından ipuçları ortaya koysun...

Gerçekten özeleştiriler olsun, gerçek eleştiriler yapılsın, gereksiz sözcükler kullanılsın, suçlama-karalama gibi eğilimler parti kültüründen dışlansın...

Ancak, gözleendiğinde bu kongre sürecinde de partinin alışkanlıklarından kurtulamadığı görülüyor. Bu kötü alışkanlıkların tohumları yeşerme olanakları bulmuş. Ve bunlar bazı sonuçları belirlediler ve belirleyecekler... Öyle görünüyor.

Yalnızca, ama yalnızca seçilme, seçilmiş olma mücadelesinin partiyi ne duruma getirdiği yetkili olunca daha iyi anlaşılıyor. Ancak bunu içine sindiremeyen bir yetkilinin acısı da o denli fazla oluyor.

Parti yaşamında yeşerme olanağı bulan “ayrık otlarını” temizleme uğraşları zaman alacağı benziyor.

Yeşeren bu ayrık otlarının suyu çıkarlar, gübresi rantlar olmuş...

Yani seçilmenin bu kadar abartılmasının, bir ölüm-yaşam keskinliğine indirgenmesinin başka açıklaması nasıl bulunabilir?

* * *

Seçilmiş olmak çok önemli bir ayrıcalığı ele geçirmek olarak algılanıyor.

Kuşkusuz seçilmiş olmak önemli... Ama bu önem seçilmeyi istemenin anlamına bağlı...

Gerçekten kişisel bir beklenti içinde olmadan, kongrenin niteliksel yanını güçlendirmek özlemiyle seçilenlerin sayısı çoğaldıkça parti sosyal demokrat kimliğe daha çok yaklaşacak...

Ama rantıye yaşamının keyfine ermiş olanların verdiği olmak-yok olmak çabaları da “övgüye” değer (!)

Üye tabanı seçimi güvenceleme hedefine göre oluşturulmuş... Dolayısıyla delegasyonlar üç aşağı, beş yukarı belli...

Ne olması gerekiyor bu durumda? Pazarlıkların...

Dengeler başka türlü nasıl oluşur? “Ne kadar para o kadar köfte” denir ya; ne kadar üye o kadar delege, o kadar yönetim, o kadar üst delege v.s. v.s...

Yanı sıra bölgecilik eğilimlerini ön plana çıkarma çabaları... Bu yadsınmaz bir gerçek... Bu eğilim var... Ne yazıktır ki var. Etkili oluyor... Kırgınlık yaratıyor...

Şu mezhep, bu mezhep; şu kent, bu kent; şu yöre, bu yöre; şu kültür, bu kültür; şu kişi, bu kişi...

Bu eğilim var ve siyasallaşma düzeyi yükselmedikçe bu eğilimlerin yok olması olası değil...

Ve bu partinin üyelerinin ağırlıklı bölümü birbirine, diğerlerini bir tarafa bırakıp, öncelikle “insan”, sonra “sosyal demokrat”, daha sonra da bir “SHP’li” olarak bakmayı sağlayamadığı sürece işler kolay olmayacaktır...

Canımız daha çok sıkılacaktır, bu partiye daha bir süre haksızlık yapma eğilimi sürmüştür olacaktır, bu partiye umut besleyenlere haksızlık yapılmış olunacaktır, falan-filan...

Oysa SHP içindeki eğilim bölgecilik-mezhepçilik eğilimi değil, sosyal demokrasiye inanmış insanların kültür mozayikliği zenginliği olmalıdır. Çünkü Anadolu toprakları bu zenginliğin vatanıdır. Bu vatanın yörelerinden gelip SHP’de buluşanlar, bu kültür farklılıklarını bir ayrılık ve üstünlük faktörü olarak kullanma yerine bir zenginlik faktörüne dönüştürebilseler, SHP çok daha güçlü bir örgüt yapısı yaratmış olacaktır.

* * *

Gerçeği söylemek gerekirse, SHP’yi bir örgüt yapan, insanları da bu örgütün içinde tutan “dinamik” parçalanmış durumdadır.

Diyalog şudur:

- SHP, nasıl bir partidir?
- Adı üstünde, “sosyal” “demokrat” bir partidir.
- Sosyalliği nereden geliyor?
- Programında yazılmış, “SHP, ulusun yönetiminde, siyasette, kalkınmada, gelirlerin dağılımında halk yararının gözetilmesini amaçlar”
- İyi de, sizin partinizin içinde “etkin” görünen birçok insan önce kendi çıkarını gözetiyor...

Yanlış değildir bu... Eskiden bu eğilim daha güçlü idi. Şimdi de kalanlar var.

İşte bu kalanlar “örgüt dinamiği”nin bütünlüğünü bozuyor, daha doğrusu parçalıyor...

Yani sosyal demokrasiye yüreктen inanıp bu parti içinde yer alanlar, nasıl olur da kendi çıkarlarına yüreктen bağımlı olanlarla bu partinin geleceğini yeniden kurmada buluşabilirler?

Bu, olanaksız...

O zaman bu karşıtlığın aşılması gerekiyor... SHP’nin temel sorunlarından birisi budur... Üyelik hukuku denecektir, Tüzük denecektir, üyemiz denecektir, arkadaşım-dostum denecektir...

Ne denirse densin adına, bu bozukluğun giderilmesi gerek...

Bu kongre sürecinde de örgüt dinamiğini parçalayıcı unsurlar bazı kozları ellerine geçirmişlerdir...

* * *

“Bu da nereden çıktı?” diye düşünülebilir. Artık bu saatten sonra görmezden gelerek, sineye çekerek, çözümü fi tarihine bırakarak, üstünü örtülü tutarak bazı sorunlarla yaşamayı sürdürmeyiz. Bunda ısrar edersek, siyaset kurumuna sarsılmış olan güveni ayakları üzerine oturtamayız...

“Olmasaydı!” demenin bir yararı yok artık... 12 Eylül sonrasında bazı çamurlarına solcuların bazıları bulaştı.

12 Eylül’le birlikte yaratılmak istenen siyaset, toplum ve insan anlayışı bazı solcuları da etkiledi... Paragözlüğün, çıkarıcılığın, bu dünyaya bir daha gelmeme gerçeğinin insanları bencil, asosyal yapan, yabancılaştırıcı ve yozlaştırıcı özü göz ardı edildi. Ya da insanlar yabancılaşmayı istiyorlardı da, bunun ortamını bu ara dönemde buldular.

Hangi nedenle olursa olsun, bu ara dönemin bilinçli olarak yaratılan pisliklerine bulaşan kişiler, sözde siyasiler, bunları içinde yer aldıkları örgütlere, örgütlerin birimlerine taşıdılar.

Bu çamurlardan bazıları silindi, bazılarının izi kaldı, bazıları silinmeye çalışılırken ceket elden gitti...

Siyaseti bir çıkar aracı olarak algılama ve algılatma anlayışına sıcak bakanlar türedi... Ve ne yazık ki, siyaset aracılığıyla epey zengin türedi... Bunları herkes bilir de, “adını sen söyle” desen kimse söylemez.

Solculukla hiç bağdaşmayan “özel çıkarıcılık”, partileri kemiren bir asalağa dönüştü...

Kuşkusuz bu, partinin tüm birimlerinde yaşanmadı. Ama rant olan yerlerde özellikle göze çarpar bu eğilim.

Bunlar yüzünden çok yara alındı ve çok zaman yitirildi...

O nedenle “bundan sonra bazı şeylere göz yumamayız” diyorum...

Çünkü bazı şeylere göz yummak, bu partiye, ülkemizin aydınlık geleceğine, partimize umutla bakanlara, bel bağlayanlara haksızlık yapmak demektir. Ve buna da sosyal demokrasiye gerçekten inanan kimsenin hakkı yoktur.

* * *

Kelle sayısına yaslanma eğiliminde olanlar, kongre süreçlerinde etkili olamamalıdır. Bunu demek belki kolay, ama zorunlu...

Parti, siyasal inanç sistemini savunanların yönlendiriciliğine girmek zorundadır.

Uzlaşmacı, tamam; hoşgörülü, tamam; ama çıkarıcılarla pazarlığa hayır...

Partinin geleceği, gelecek iktidar dönemleri bu gölgelerden bugünden kurtarılmak zorundadır.
Verilen mücadele bu dönemde partiyi “özel çıkarıcıların gölgesi”nden kurtarmaktır.